

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 4 decembrie 2013
(OR. en)**

17392/13

**Dosar interinstituțional:
2013/0402 (COD)**

**PI 178
CODEC 2842**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretarul General al Comisiei Europene semnat de către dl Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	28 noiembrie 2013
Destinatar:	Dl Uwe CORSEPIUS, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2013) 813 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2013) 813 final.

Anexă: COM(2013) 813 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 28.11.2013
COM(2013) 813 final

2013/0402 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 471 final}

{SWD(2013) 472 final}

{SWD(2013) 493 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Europa ocupă o poziție de prestigiu în ceea ce privește știința și inovarea, având potențialul de a devenit un lider mondial în domeniu. Asigurarea calității științifice nu reprezintă numai un obiectiv al cercetătorilor, ci oferă și importante beneficii pentru sectorul public și cel privat. Cu toate acestea, întreprinderile nu joacă, în general, un rol suficient de important în ceea ce privește stimularea cercetării și dezvoltării (C-D) în cadrul UE, în comparație cu alți parteneri comerciali majori, în special cu SUA și Japonia. Dat fiind că nu se ridică la un nivel optim, investițiile întreprinderilor în cercetare și inovare au un impact negativ asupra introducerii pe piață de noi produse, procese, servicii și know-how.

Prin urmare, este de dorit o îmbunătățire a condițiilor favorabile desfășurării de activități de afaceri inovatoare. În cadrul mai larg al Strategiei Europa 2020, Comisia s-a angajat să creeze o Uniune a inovării, care să protejeze investițiile în baza de cunoștințe, să reducă fragmentarea costisitoare și să transforme Europa într-un loc în care inovarea este mai bine recompensată. Un mediu favorabil inovării ar trebui, în special, să încurajeze investiții mai importante ale sectorului privat în cercetare și dezvoltare, prin colaborări mai extinse, inclusiv la nivel transfrontalier, între universități și întreprinderi în domeniul cercetării și dezvoltării și al evoluției tehnologice, să promoveze inovarea deschisă și să permită o mai bună evaluare a proprietății intelectuale, astfel încât să se îmbunătățească accesul la capitalul de risc și la finanțare pentru agenții economici orientați spre cercetare și inovare. Atingerea unor astfel de obiective exclusiv la nivel național nu este suficientă și ar duce la suprapunerea inefficientă a eforturilor în Uniune.

Reducerea drastică a costurilor de tranzacționare în economia digitală a dus la noi forme de cooperare, în contextul științei deschise și al inovării deschise, conducând adesea la apariția unor noi modele economice pentru utilizarea cunoștințelor create în comun. Cu toate acestea, drepturile de proprietate intelectuală (DPI) reprezintă o parte esențială a unei politici de inovare. DPI oferă inovatorilor și creatorilor mijloacele de însușire a rezultatelor eforturilor depuse, care sunt intangibile prin natura lor, creând astfel stimulentele necesare pentru investiții în noi soluții, invenții și know-how. DPI tind să protejeze rezultatele eforturilor creative sau inventive, însă au un domeniu de aplicare limitat.

În cursul procesului de cercetare și de creare, cantități semnificative de informații sunt compilate și dezvoltate, ceea ce duce la dezvoltarea progresivă a unor cunoștințe cu o valoare economică substanțială; adesea, acestea nu fac obiectul protecției drepturilor de proprietate intelectuală, dar sunt la fel de importante atât pentru inovare, cât și pentru competitivitatea întreprinderilor în general. Atunci când protejarea unor astfel de active și atragerea de finanțare și de investiții necesită păstrarea secretului asupra proprietății intelectuale, întreprinderile, laboratoarele, universitățile, precum și inventatorii și creatorii individuali recurg la cea mai răspândită și mai veche formă de însușire a informațiilor valoroase, și anume confidențialitatea.

Dat fiind că cercetarea se bazează pe lucrări anterioare, schimbul de cunoștințe și de noi descoperiri reprezintă un stimulent important al inovării. În funcție de modelul de afaceri al inovatorului, există cazuri în care confidențialitatea poate fi temelia pe care se bazează proprietatea intelectuală pentru a putea fi transformată în inovare și competitivitate sporită. Fiecare drept de proprietate intelectuală începe cu un secret. Scriitorii nu dezvăluie scenariul la care lucrează (un viitor drept de autor), producătorii de automobile nu pun în circulație primele schițe ale unui model nou (un viitor desen sau model industrial), întreprinderile nu dezvăluie rezultatele preliminare ale propriilor experimente tehnologice (un viitor brevet),

întreprinderile nu dezvăluie informațiile referitoare la lansarea unui nou produs de marcă (o viitoare marcă înregistrată) etc.

În terminologia juridică, informațiile asupra cărora se păstrează confidențialitatea în scopul menținerii avantajelor competitive se numesc „secrete comerciale”, „informații nedivulgate”, „informații comerciale confidențiale” sau „know-how secret”. Uneori, mediul de afaceri și comunitatea academică folosesc alte denumiri, cum ar fi „know-how brevetat” sau „tehnologii brevetate”.

Secretele comerciale sunt, de asemenea, la fel de importante pentru protejarea inovării netehnologice. Sectoarele serviciilor, care reprezintă aproximativ 70 % din PIB-ul UE, sunt foarte dinamice, iar dinamismul acestora depinde de crearea de cunoștințe inovatoare. Cu toate acestea, sectorul serviciilor nu se sprijină la fel de mult ca industria prelucrătoare pe inovare în materie de procese tehnologice și de produse (protejate prin brevete). Confidențialitatea în această parte esențială a economiei UE este utilizată pentru a dezvolta și a valorifica așa-numita inovare care nu are caracter tehnologic (*soft innovation*) în scopul competitivității, care cuprinde utilizarea și aplicarea unei game diversificate de informații comerciale strategice, care depășesc cadrul cunoștințelor tehnologice, cum ar fi informațiile privind clienții și furnizorii, procesele de afaceri, planurile de afaceri, studiile de piață etc.

Opinia generală în rândul economiștilor este că întreprinderile, indiferent de dimensiunea lor, consideră secretele comerciale ca fiind cel puțin la fel de importante ca toate celelalte forme de proprietate intelectuală. Secretele comerciale sunt deosebit de importante pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și pentru întreprinderile nou-înființate, întrucât acestea nu dispun, adesea, de resursele umane specializate și de puterea financiară pentru a urmări, gestiona, pune în aplicare și apăra drepturile de proprietate intelectuală.

Deși nu sunt protejate ca un drept clasic de proprietate intelectuală, secretele comerciale sunt, totuși, un instrument complementar important pentru însușirea necesară a activelor intelectuale care reprezintă vectorii economiei cunoașterii din secolul XXI. Deținătorul unui secret comercial nu are drepturi exclusive asupra informațiilor acoperite de secretul respectiv. Cu toate acestea, în scopul promovării unui proces competitiv și eficient din punct de vedere economic, restricțiile privind folosirea unui secret comercial sunt justificate în cazurile în care know-how-ul sau informațiile relevante au fost obținute de la deținătorul secretului comercial împotriva voinței sale de către un terț, prin mijloace necinstite. Evaluarea de la caz la caz a caracterului necesar și proporțional al acestor restricții este supusă controlului judiciar.

Acest lucru presupune că întreprinderile concurente pot și ar trebui să fie încurajate să elaboreze și să utilizeze aceleași soluții sau soluții similare ori alternative, devenind astfel concurenți în domeniul inovării, însă fără a trișa, fura sau înșela pentru a obține informații confidențiale dezvoltate de alții.

În timp ce dezvoltarea și gestionarea cunoștințelor și a informațiilor joacă un rol din ce în ce mai important în cadrul performanței economiei UE, expunerea know-how-ului și a informațiilor nedivulgate (secrete comerciale) valoroase la furt, spionaj sau alte tehnici de însușire abuzivă a crescut și continuă să crească (globalizare, externalizare, lanțuri de aprovizionare mai mari, utilizarea sporită a tehnologiei informației și comunicațiilor etc.). Crește, de asemenea, riscul ca secretele comerciale furate să fie utilizate în țări terțe pentru a produce mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală și care, ulterior, concurează în cadrul UE cu mărfurile produse de întreprinderile care au fost victime ale însușirii abuzive. Cu toate acestea, diversitatea și fragmentarea actuală a cadrului juridic privind protecția

secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale împiedică cercetarea și dezvoltarea transfrontalieră și circulația cunoștințelor inovatoare prin subminarea capacității întreprinderilor europene de a răspunde atacurilor necinstite asupra propriului know-how.

Optimizarea infrastructurii de proprietate intelectuală este un pilon important al inițiativei „O Uniune a inovării” și, în acest context, Comisia a adoptat, în mai 2011, o strategie cuprinzătoare privind proprietatea intelectuală, angajându-se să examineze protecția secretelor comerciale¹. Prezenta propunere este un alt rezultat preconizat al angajamentului de a crea o piață unică pentru proprietatea intelectuală.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

2.1. Consultare publică

Prezenta inițiativă se bazează pe o evaluare a importanței secretelor comerciale pentru inovare și pentru competitivitatea întreprinderilor, a măsurii în care acestea sunt utilizate, a rolului și a relației lor cu drepturile de proprietate intelectuală în ceea ce privește crearea și valorificarea economică a cunoștințelor și a activelor necorporale, precum și a cadrului juridic relevant. Aceste evaluări au fost efectuate cu ajutorul a două studii externe și pe baza unor consultări ample cu părțile interesate.

Primul studiu (publicat în ianuarie 2012) prezintă o evaluare juridică comparativă a protecției împotriva însușirii abuzive a secretelor comerciale în diferite state membre ale UE. Cel de al doilea studiu, publicat în mai 2013, a evaluat fundamentele economice ale secretelor comerciale și ale protecției împotriva însușirii abuzive a acestora și a analizat protecția juridică a secretelor comerciale în întreaga UE. Acesta a confirmat natura fragmentată și diversificată a protecției existente împotriva însușirii abuzive a secretelor comerciale în întreaga Uniune, considerând că aceasta este, în general, opacă și că impune costuri și riscuri inutile. Potrivit acestui studiu, un sistem eficient de protejare a rezultatelor cercetării și dezvoltării este o condiție prealabilă pentru inovarea realizată de întreprinderi, iar flexibilitatea oferită de utilizarea eficientă a secretelor comerciale se potrivește cu modul în care se desfășoară inovarea în mediul de afaceri actual. S-a concluzionat că armonizarea legislației privind secretele comerciale în cadrul UE ar îmbunătăți condițiile pentru ca întreprinderile să dezvolte, să utilizeze și să facă schimb de cunoștințe inovatoare.

Opiniile părților interesate au fost colectate în 3 etape. În prima etapă, societatea civilă, întreprinderile, mediul academic și autoritățile publice au discutat subiectul în cadrul unei conferințe organizate de Comisie, care a avut loc în iunie 2012.

În a doua etapă, s-a lansat, în noiembrie 2012, un sondaj privind utilizarea secretelor comerciale, riscurile asociate și protecția juridică, în contextul celui de al 2-lea studiu. Sondajul a vizat un eșantion reprezentativ de întreprinderi din UE, inclusiv IMM-uri, care au reprezentat 60 % din eșantion. S-au primit în total 537 de răspunsuri la sondaj. În ansamblu, 75 % din respondenți au considerat că secretele comerciale au o importanță strategică pentru creșterea, competitivitatea și rezultatele în materie de inovare ale întreprinderii lor. Sondajul a arătat că, în ultimii 10 ani, aproximativ unul din cinci respondenți a fost victima a cel puțin unei tentative de însușire abuzivă în cadrul UE, în timp ce aproape doi din cinci respondenți

¹ COM (2011) 287.

au declarat că riscul de însușire abuzivă a secretelor comerciale a crescut în cursul aceleiași perioade. Doi din trei respondenți au declarat că sunt de acord cu o propunere legislativă la nivelul UE.

În a treia etapă, serviciile Comisiei au organizat, în perioada 11 decembrie 2012 – 8 martie 2013, o consultare publică deschisă care s-a concentrat asupra posibilelor opțiuni strategice și asupra impactului acestora. Au fost primite 386 de răspunsuri, în cea mai mare parte de la cetățeni (mai ales dintr-un stat membru) și de la întreprinderi. 202 respondenți au considerat că protecția juridică împotriva însușirii abuzive a secretelor comerciale ar trebui să facă obiectul unei acțiuni la nivelul UE. Cu toate acestea, s-a constatat o divergență între opiniile exprimate de cele două grupuri principale de respondenți (cetățeni și întreprinderi). Trei din patru cetățeni consideră că secretele comerciale au o importanță redusă pentru cercetare și dezvoltare și că protecția juridică existentă a secretelor comerciale este excesivă, iar 75 % nu văd necesitatea unei acțiuni la nivelul UE. Pe de altă parte, întreprinderile consultate consideră că secretele comerciale sunt foarte importante pentru cercetare și dezvoltare, precum și pentru propria lor competitivitate. O majoritate semnificativă consideră că protecția existentă este insuficientă, în special la nivel transfrontalier, și că diferențele dintre cadrele juridice naționale au efecte negative, cum ar fi un nivel mai ridicat al riscului de afaceri în statele membre cu o protecție mai slabă, mai puține stimulente pentru a desfășura activități de cercetare și dezvoltare transfrontaliere și cheltuieli mai mari pentru măsuri preventive de protejare a informațiilor.

2.2. Evaluarea impactului

Evaluarea impactului a scos la iveală divergențele naționale în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale: puține state membre dispun de o legislație care să definească secretele comerciale sau să precizeze cazurile în care acestea ar trebui să fie protejate; nu sunt prevăzute în toate cazurile somații de încetare a activității pentru contravenienți; regulile tradiționale de calculare a daunelor-interese sunt adesea inadecvate pentru cazurile de însușire abuzivă a secretelor comerciale și nu există metode alternative (de exemplu, valoarea redevențelor care ar fi fost datorate în temeiul unui acord de licență) în toate statele membre; furtul de secrete comerciale nu face obiectul normelor de drept penal în toate statele membre. În plus, multe state membre nu dispun de norme care să protejeze secretele comerciale în cadrul acțiunilor în justiție, descurajându-i astfel pe cei care au fost victima unei însușiri abuzive a secretelor comerciale de la a încerca să obțină reparații în instanță.

Au apărut astfel două probleme majore:

- stimulentele pentru activitățile de inovare transfrontaliere sunt sub nivelul optim. Atunci când secretele comerciale riscă să fie însușite abuziv, iar protecția juridică este ineficăce, stimulentele pentru activitățile de inovare (inclusiv la nivel transfrontalier) sunt afectate de (i) valoarea scăzută preconizată a inovării bazate pe secretele comerciale și de costurile mai ridicate pentru protejarea acestora și de (ii) riscurile de afaceri mai mari în cazul împărtășirii secretelor comerciale. De exemplu, 40 % din întreprinderile din UE nu ar împărtăși secrete comerciale cu alte părți de teama de a nu pierde confidențialitatea informațiilor prin utilizarea abuzivă sau divulgarea acestora fără acordul lor. Acest lucru împiedică inovarea, în special, cercetarea colaborativă și inovarea deschisă, care presupun schimbul de informații valoroase între mai multe întreprinderi și parteneri de cercetare.

- avantajele concurențiale bazate pe secretele comerciale sunt în pericol (competitivitate scăzută): protecția juridică fragmentată în cadrul UE nu garantează un domeniu de aplicare a protecției și un nivel al reparațiilor acordate comparabile în cadrul pieței interne, ceea ce pune în pericol avantajele concurențiale bazate pe secrete comerciale, chiar dacă sunt legate sau nu de inovare, și subminează competitivitatea deținătorilor secretelor comerciale. De exemplu, industria chimică europeană, care se bazează pe inovarea proceselor, care este asigurată prin secretele comerciale, estimează că însușirea abuzivă a secretelor comerciale ar putea produce adesea o scădere a cifrei de afaceri de până la 30 %.

Obiectivul inițiativei este de a asigura protecția adecvată a competitivității întreprinderilor europene și a organismelor de cercetare care se bazează pe know-how și pe informații comerciale nedivulgate (secrete comerciale) și de a îmbunătăți condițiile/cadrul pentru dezvoltarea și valorificarea inovării și a transferului de cunoștințe în cadrul pieței interne. În mod specific, aceasta vizează îmbunătățirea eficacității protecției juridice a secretelor comerciale împotriva însușirii abuzive pe întreaga piață internă.

Au fost luate în considerare următoarele opțiuni posibile pentru soluționarea problemei:

- menținerea statu-quoului;
- furnizarea de informații și sensibilizarea cu privire la măsurile, procedurile și măsurile reparatorii naționale disponibile împotriva însușirii abuzive a secretelor comerciale;
- convergența dispozițiilor naționale de drept civil în ceea ce privește caracterul ilegal al actelor de însușire abuzivă a secretelor comerciale (urmând ca normele privind măsurile reparatorii și păstrarea confidențialității asupra secretelor comerciale în cadrul procedurilor judiciare să se decidă la nivel național);
- convergența măsurilor reparatorii prevăzute de dispozițiile naționale de drept civil împotriva însușirii abuzive a secretelor comerciale, precum și a normelor privind păstrarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor judiciare și după încheierea acestora (în plus față de opțiunea 3);
- convergența dispozițiilor naționale de drept penal, inclusiv a normelor privind sancțiunile penale minime, în plus față de convergența dreptului civil (opțiunea 4).

Evaluarea impactului a concluzionat că opțiunea 4 este proporțională și că ar fi cea mai potrivită pentru atingerea obiectivelor urmărite.

În ceea ce privește impactul, convergența măsurilor reparatorii de drept civil ar permite întreprinderilor inovatoare să își apere secretele comerciale legitime într-un mod mai eficace în întreaga UE. De asemenea, dacă deținătorii secretelor comerciale ar putea invoca confidențialitatea pe parcursul procedurilor judiciare, aceștia ar fi mai motivați să se adreseze instanței pentru a reclama protecție juridică împotriva posibilelor prejudicii cauzate de însușirea abuzivă a secretelor comerciale. Securitatea juridică sporită și convergența legislațiilor ar contribui la creșterea valorii inovațiilor pe care întreprinderile încearcă să le protejeze ca secrete comerciale, întrucât riscul de însușire abuzivă ar fi redus. Toate acestea vor avea un impact pozitiv asupra funcționării pieței interne deoarece întreprinderile, în special IMM-urile, și cercetătorii își vor putea utiliza mai bine ideile inovatoare prin cooperarea cu cei mai buni parteneri din UE, contribuind astfel la creșterea investițiilor

private în cercetare și dezvoltare pe piața internă. În același timp, concurența nu ar trebui să fie limitată, întrucât nu sunt acordate drepturi exclusive și orice concurent este liber să dobândească în mod independent cunoștințele protejate prin secrete comerciale (inclusiv prin inginerie inversă). În mod similar, nu ar trebui să se producă un impact negativ asupra angajării și mobilității forței de muncă de înaltă calificare (cei care au acces la secretele comerciale) pe piața internă. Acest lucru ar trebui să aibă, în timp, efecte pozitive asupra competitivității și creșterii economiei UE. Prezenta inițiativă nu afectează în mod negativ drepturile fundamentale. Mai exact, inițiativa va promova dreptul la proprietate și dreptul de a desfășura o activitate comercială. În ceea ce privește accesul la documente în cadrul procedurilor judiciare, s-au luat măsuri în scopul protejării dreptului la apărare. Inițiativa cuprinde, de asemenea, garanții pentru protejarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare.

Prezenta inițiativă respectă obligațiile internaționale [și anume, Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS)]. Partenerii comerciali majori au o legislație similară în acest domeniu.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNRII

Articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede adoptarea de norme la nivelul UE care să armonizeze legislațiile naționale ori de câte ori este necesar pentru buna funcționare a pieței interne. Obiectivul propunerii este de a stabili un nivel suficient și comparabil al reparațiilor care pot fi obținute pe întreaga piață internă în caz de însușire abuzivă a secretelor comerciale (oferind, în același timp, suficiente garanții pentru a preveni comportamentul abuziv). Normele naționale în vigoare oferă un nivel inegal de protecție a secretelor comerciale în cadrul UE împotriva însușirilor abuzive, care pune în pericol buna funcționare a pieței interne în cazul informațiilor și al know-how-ului. Într-adevăr, pentru a-și realiza potențialul de activ economic, informațiile valoroase (cum ar fi procesele de fabricație, noile substanțe și materiale, tehnologiile nebrețate, soluțiile de afaceri) trebuie să fie transferabile, cu titlu confidențial, deoarece acestea ar putea avea diferite utilizări pentru diferiți actori în diferite regiuni geografice, generând astfel venituri pentru creatori și permițând o alocare eficientă a resurselor. Cadrul juridic dispersat reduce, de asemenea, stimulentele pentru desfășurarea unor activități transfrontaliere legate de inovare care ar depinde de utilizarea unor informații protejate ca secret comercial, cum ar fi stabilirea într-un alt stat membru în scopul fabricării sau comercializării de mărfuri/servicii bazate pe secrete comerciale, furnizarea de mărfuri/servicii către o întreprindere dintr-un alt stat membru sau externalizarea fabricării către o altă întreprindere dintr-un stat membru. În astfel de situații, însușirea abuzivă a unui secret comercial într-o altă țară cu un nivel mai scăzut de protecție ar putea duce la răspândirea pe piață a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală. Prin urmare, rezultatul normelor naționale existente este că cercetarea, dezvoltarea și inovarea în rețele transfrontaliere devin mai puțin atractive și mai dificile. De asemenea, aceste norme sporesc riscul comercial în statele membre cu niveluri mai scăzute de protecție, afectând în mod negativ întreaga economie a UE deoarece, pe de o parte, stimulentele pentru comerțul transfrontalier sunt reduse și, pe de altă parte, mărfurile provenind din respectivele state membre (sau importate prin traversarea acestora) care încalcă drepturile de proprietate intelectuală pot ajunge să circule pe piața internă. Prezenta propunere ar trebui să faciliteze cooperarea transfrontalieră în domeniul cercetării și dezvoltării: o protecție clară, solidă și uniformă a secretelor comerciale împotriva însușirilor abuzive promovează schimbul transfrontalier și transferul de informații comerciale confidențiale și de know-how deoarece reduce riscurile percepute și costurile de tranzacționare care decurg din

existența mai multor legislații divergente. De asemenea, aceasta ar trebui să îmbunătățească măsurile de stimulare a comerțului transfrontalier datorită reducerii concurenței neloiale din partea unor actori „paraziți” pe piața transfrontalieră.

În ceea ce privește principiul subsidiarității, problemele identificate în evaluarea impactului sunt generate de diversitatea și inconsecvența cadrului de reglementare existent, care nu asigură un nivel de concurență echitabil pentru întreprinderile din UE, având consecințe negative pentru competitivitatea acestora și pentru competitivitatea UE în ansamblul său. O mai mare coerență în ceea ce privește măsurile de obținere a reparațiilor în statele membre este esențială pentru soluționarea acestor probleme. Această coerență nu poate fi obținută însă prin luarea de măsuri exclusiv la nivelul statelor membre: experiența în domeniu arată că, inclusiv atunci când există o anumită coordonare între statele membre, asigurată, de exemplu, prin Acordul TRIPS, nu se ajunge la un nivel suficient de armonizare a normelor naționale de fond. Prin urmare, acțiunea propusă trebuie luată la nivelul UE, atât din perspectiva amplitudinii sale, cât și a efectelor acesteia.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene. Toate acțiunile propuse a fi realizate de către Comisie în prezenta propunere sunt conforme și compatibile cu noul cadru financiar multianual 2014-2020.

5. EXPLICAREA PROPUNERII

5.1. Dispoziții generale

Capitolul I definește obiectul (articolul 1): directiva se aplică dobândirii, divulgării și utilizării ilegale de secrete comerciale, precum și măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii care ar trebui să fie puse la dispoziție în scopul obținerii de reparații în fața instanțelor de drept civil.

În cadrul capitolului I, articolul 2 definește conceptele-cheie. Definiția „secretului comercial” cuprinde trei elemente: (i) informațiile trebuie să fie confidențiale; (ii) informațiile trebuie să aibă valoare comercială datorită caracterului lor confidențial; și (iii) deținătorul secretului comercial trebuie să fi depus eforturi rezonabile pentru păstrarea confidențialității. Definiția este conformă cu definiția „informațiilor nedivulgate” din Acordul TRIPS.

Definiția „deținătorului secretului comercial” include ca element-cheie conceptul de legalitate a controlului secretului comercial, astfel cum figurează și în Acordul TRIPS. Prin urmare, aceasta garantează faptul că nu doar proprietarul inițial al secretului comercial, ci și deținătorii de licență pot apăra secretul comercial.

Definiția „mărfii care încalcă drepturile de proprietate intelectuală” include o evaluare a proporționalității. Mărfurile care sunt concepute, fabricate sau comercializate în mod ilegal trebuie să beneficieze într-o măsură semnificativă de secretul comercial în cauză pentru a fi considerate mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală. Testul trebuie să fie utilizat atunci când se examinează orice măsură care afectează în mod direct mărfurile fabricate sau introduse pe piață de un contravenient.

Capitolul II stabilește situațiile în care dobândirea, folosirea sau divulgarea unui secret comercial este ilegală (articolul 3), conferind, prin urmare, deținătorului secretului comercial dreptul de a solicita aplicarea măsurilor și a măsurilor reparatorii prevăzute în directivă. Elementul-cheie pentru ca astfel de acte să fie ilegale este lipsa acordului deținătorului secretului comercial. Articolul 3 stabilește, de asemenea, că utilizarea unui secret comercial de către un terț care nu este direct implicat în dobândirea, utilizarea sau divulgarea inițială ilegală a acestuia este, de asemenea, ilegală dacă terțul respectiv avea cunoștință, ar fi trebuit să aibă cunoștință sau a fost informat cu privire la fapta ilegală inițială. Articolul 4 prevede în mod expres că descoperirea independentă și ingineria inversă sunt mijloace legitime de a obține informații.

5.2. Măsuri, proceduri și măsuri reparatorii

Capitolul III stabilește măsurile, procedurile și măsurile reparatorii care trebuie puse la dispoziția deținătorului unui secret comercial în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a respectivului secret comercial de către un terț.

Secțiunea 1 stabilește principiile generale aplicabile instrumentelor de drept civil care vizează prevenirea și eliminarea actelor de însușire abuzivă a secretelor comerciale, în special eficiența, echitatea și proporționalitatea acestora (articolul 5), precum și garanțiile pentru prevenirea abuzului de procedură (articolul 6). Articolul 7 stabilește un termen de prescripție. Articolul 8 impune statelor membre obligația de a pune la dispoziția autorităților judecătorești mecanismele necesare pentru a păstra confidențialitatea secretelor comerciale divulgate în instanță în scopul derulării procedurii judiciare. Printre măsurile posibile trebuie să figureze: restricționarea, integrală sau parțială, a accesului la documentele prezentate de către părți sau terți; restricționarea accesului la ședințele de judecată și la înregistrările acestora; obligarea părților sau a terților să pregătească versiuni neconfidențiale ale documentelor care conțin secrete comerciale, precum și pregătirea unor versiuni neconfidențiale ale hotărârilor judecătorești. Aceste măsuri ar trebui aplicate în mod proporțional, astfel încât drepturile părților la un proces echitabil să nu fie compromise. Măsurile de confidențialitate trebuie să se aplice atât în timpul desfășurării procedurilor judiciare, cât și ulterior, în cazul solicitărilor de acces al publicului la documente, atât timp cât informațiile în cauză rămân un secret comercial.

Secțiunea 2 prevede măsuri provizorii și asigurătorii sub forma ordonanțelor președințiale sau a confiscării asigurătorii a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală (articolul 9). Sunt stabilite, de asemenea, garanții pentru a asigura echitatea și proporționalitatea măsurilor provizorii și asigurătorii (articolul 10).

Secțiunea 3 prevede măsuri care pot fi impuse printr-o hotărâre pe fondul cauzei. Articolul 11 prevede interzicerea utilizării sau a divulgării secretelor comerciale, interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală (sau de a importa sau a depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri), precum și măsuri corective. Măsurile corective impun, printre altele, contravenientului să distrugă sau să furnizeze deținătorului inițial al secretului comercial toate informațiile pe care le deține cu privire la secretul comercial dobândit, utilizat sau divulgat ilegal. Articolul 12 stabilește garanții pentru asigurarea echității și a proporționalității măsurilor prevăzute la articolul 11.

Acordarea de daune-interese pentru prejudiciul suferit de către deținătorul secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a respectivului secret comercial este prevăzută la articolul 13, care impune luarea în considerare a tuturor factorilor

relevanți, inclusiv a profiturilor necuvenite obținute de către pârât. Se oferă, de asemenea, posibilitatea calculării daunelor-interese pe baza unor redevențe ipotetice, în conformitate cu ceea ce este prevăzut în cazul încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală.

Articolul 14 împuternicește autoritățile judecătorești competente să adopte măsuri de publicitate la cererea reclamantului, inclusiv publicarea hotărârii pe fond – cu condiția ca secretul comercial să nu fie divulgat și după ce s-a analizat caracterul proporțional al măsurii.

Directiva nu cuprinde norme privind aplicarea transfrontalieră a hotărârilor judecătorești, întrucât se aplică normele generale ale UE în materie, care permit executarea în toate statele membre a unei hotărâri judecătorești de interzicere a importului în UE de mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală.

5.3. Sancțiuni, raportare și dispoziții finale

Pentru a asigura aplicarea efectivă a directivei și îndeplinirea obiectivelor urmărite, capitolul IV prevede aplicarea de sancțiuni în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în capitolul III și cuprinde dispoziții privind monitorizarea și raportarea.

Comisia consideră că, în conformitate cu declarațiile comune privind documentele explicative², nu există suficiente argumente pentru a solicita în mod oficial documente explicative din partea statelor membre care să explice relația dintre conținutul directivei și părțile corespondente din normele naționale de transpunere. Din punct de vedere tehnic, directiva nu este deosebit de complexă, conține doar un număr limitat de obligații legale care trebuie transpuse în legislația națională și abordează un aspect bine delimitat, care a fost deja reglementat la nivel național și care se apropie de domeniul drepturilor de proprietate intelectuală. Prin urmare, se așteaptă ca transpunerea la nivel național să nu fie complicată, ceea ce ar trebui să faciliteze monitorizarea transpunerii.

² JO C 369, 17.12.2011, p. 14-15.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Întreprinderile și instituțiile de cercetare necomerciale investesc în achiziționarea, dezvoltarea și aplicarea de know-how și informații, care reprezintă moneda de schimb a economiei cunoașterii. Investiția realizată în generarea și aplicarea capitalului intelectual determină competitivitatea lor pe piață și, prin urmare, rentabilitatea investițiilor, care constituie principala motivație pentru desfășurarea de activități de cercetare și dezvoltare în cadrul întreprinderilor. Întreprinderile recurg la diferite mijloace pentru a-și însuși rezultatele propriilor activități inovatoare atunci când principiul deschiderii nu permite valorificarea deplină a investițiilor lor în cercetare și inovare. Unul dintre aceste mijloace constă în utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală consacrate, cum ar fi brevetele, drepturile asupra desenelor și a modelelor sau drepturile de autor. Un alt mijloc constă în protejarea accesului și în valorificarea cunoștințelor care au o anumită valoare pentru o entitate și care nu sunt cunoscute pe scară largă. Know-how-ul și informațiile comerciale nedivulgate care sunt destinate să rămână confidențiale sunt numite secrete comerciale. Întreprinderile, indiferent de dimensiunile acestora, consideră că secretele comerciale sunt la fel de importante ca și brevetele și alte forme ale drepturilor de proprietate intelectuală și utilizează confidențialitatea ca pe un instrument de gestionare a inovării în afaceri și în cercetare,

³ JO C , , p. .

⁴ JO C , , p. .

aplicabil unei game diversificate de informații care depășesc cadrul cunoștințelor tehnologice și înglobează date comerciale, cum ar fi informații privind clienții și furnizorii, planuri de afaceri sau studii și strategii de piață. Prin protejarea unei game atât de largi de know-how și de informații comerciale, fie ca o completare, fie ca o alternativă la drepturile de proprietate intelectuală, secretele comerciale permit creatorului să obțină profit din propriile creații și inovații, devenind astfel deosebit de importante pentru cercetare și dezvoltare și pentru obținerea de rezultate în domeniul inovării.

- (2) Inovarea deschisă reprezintă un mijloc important de stimulare a creării de noi cunoștințe și sprijină apariția unor modele de afaceri noi și inovatoare, bazate pe utilizarea cunoștințelor create în comun. Secretele comerciale au un rol important în protejarea schimbului de cunoștințe între întreprinderi, atât în cadrul pieței interne, cât și în afara acesteia, în contextul cercetării, dezvoltării și inovării. Cercetarea colaborativă, inclusiv cooperarea transfrontalieră, este deosebit de importantă pentru a spori nivelul de cercetare și dezvoltare în întreprinderile de pe piața internă. Inovarea deschisă este un catalizator pentru ca ideile noi să își găsească drumul pe piață, astfel încât să satisfacă nevoile consumatorilor și să răspundă provocărilor societale. Pe o piață internă în care barierele în calea unei astfel de colaborări transfrontaliere sunt reduse la minimum și în care cooperarea nu este denaturată, creația intelectuală și inovarea ar trebui să încurajeze investițiile în procese, produse și servicii inovatoare. Acest mediu favorabil creației intelectuale și inovării este, de asemenea, important pentru creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și pentru îmbunătățirea competitivității economiei Uniunii. Secretele comerciale se numără printre formele de protecție a creației intelectuale și a know-how-ului inovator cel mai des utilizate de întreprinderi, dar sunt, în același timp, cel mai puțin protejate de cadrul legislativ al Uniunii împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către terți.
- (3) Întreprinderile inovatoare sunt din ce în ce mai expuse la practici necinstite care vizează însușirea abuzivă a secretelor comerciale, cum ar fi furtul, reproducerea neautorizată, spionajul economic sau încălcarea cerințelor de confidențialitate, atât în cadrul Uniunii, cât și în afara acesteia. Evoluțiile recente, cum ar fi globalizarea, recurgerea în mod frecvent la externalizare, lanțurile de aprovizionare mai mari, utilizarea sporită a tehnologiei informației și comunicațiilor, contribuie la creșterea riscului de apariție a unor astfel de practici. Dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial compromise dreptul legitim al deținătorului secretului comercial, în calitate de precursor, de a obține beneficii în urma utilizării rezultatelor eforturilor sale de inovare. În lipsa unor mijloace juridice eficace și comparabile de protejare a secretelor comerciale în întreaga Uniune, stimulentele pentru angajarea în activități transfrontaliere inovatoare pe piața internă sunt compromise, iar secretele comerciale nu își pot valorifica potențialul de vectori ai creșterii și ai creării de locuri de muncă. Astfel, inovarea și creativitatea sunt descurajate, iar investițiile scad, ceea ce afectează buna funcționare a pieței interne și îi subminează potențialul de stimulare a creșterii.
- (4) Eforturile internaționale depuse în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului pentru a soluționa această problemă au condus la încheierea Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS). Acesta conține, printre altele, dispoziții privind protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către terți, care constituie standarde internaționale

comune. Toate statele membre, precum și Uniunea Europeană, au obligații în temeiul acestui acord, care a fost aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului⁵.

- (5) În ciuda Acordului TRIPS, există diferențe importante între legislațiile statelor membre în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte persoane. Astfel, de exemplu, nu toate statele membre au adoptat definiții naționale ale secretelor comerciale și/sau ale dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, astfel încât domeniul de aplicare a protecției nu este ușor de determinat și diferă de la un stat membru la altul. În plus, nu există o coerență în ceea ce privește măsurile reparatorii de drept civil disponibile în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de secrete comerciale, întrucât nu toate statele membre pot impune somații de încetare a activității împotriva terților care nu sunt concurenți ai deținătorului legitim al secretului comercial. De asemenea, există diferențe între statele membre în ceea ce privește tratamentul terților care au obținut secretul comercial cu bună-credință, dar au aflat ulterior, în momentul utilizării, că respectiva dobândire se bazează pe o dobândire ilegală anterioară a secretului respectiv de către o altă parte.
- (6) Normele naționale diferă, de asemenea, în ceea ce privește posibilitatea deținătorilor legitimi ai secretului comercial de a solicita distrugerea mărfurilor fabricate de terții care utilizează secretele comerciale în mod ilegal sau returnarea ori distrugerea oricăror documente, fișiere sau materiale care conțin sau pun în aplicare secretul comercial dobândit sau utilizat în mod ilegal. De asemenea, normele naționale aplicabile calculării daunelor-interese nu țin întotdeauna cont de natura necorporală a secretelor comerciale, ceea ce face ca pierderea de profit suportată efectiv sau îmbogățirea fără justă cauză a contravenientului să fie dificil de demonstrat atunci când nu se poate stabili valoarea de piață a informațiilor în cauză. Numai câteva state membre permit aplicarea unor norme abstracte pentru calcularea daunelor-interese pe baza unor redevențe sau drepturi care ar fi fost datorate în mod rezonabil dacă ar fi existat o licență pentru utilizarea secretului comercial. În plus, normele din multe state membre nu garantează confidențialitatea unui secret comercial în cazul în care deținătorul secretului comercial depune o reclamație privind presupusa dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial de către un terț, ceea ce reduce atractivitatea măsurilor și a măsurilor reparatorii existente și slăbește gradul de protecție oferit.
- (7) Diferențele în ceea ce privește protecția juridică a secretelor comerciale oferită de statele membre implică faptul că secretele comerciale nu se bucură de un nivel echivalent de protecție în întreaga Uniune, ceea ce duce la fragmentarea pieței interne în acest domeniu și reduce efectul disuasiv general al normelor. Piața internă este afectată prin faptul că astfel de diferențe reduc stimulentele întreprinderilor de a desfășura activități economice transfrontaliere legate de inovare, inclusiv cooperarea cu partenerii în materie de cercetare sau de fabricare, externalizarea sau investițiile în alte state membre, care depind de utilizarea informațiilor protejate ca secrete comerciale. Cercetarea și dezvoltarea în rețele transfrontaliere, precum și activitățile legate de inovare, inclusiv fabricarea și comerțul transfrontalier care decurg din acestea, devin mai puțin atractive și mai dificile în cadrul Uniunii, ceea ce produce

⁵ Decizia Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

ineficiențe legate de inovare la nivelul Uniunii. În plus, crește riscul comercial în statele membre cu niveluri comparativ mai scăzute de protecție, în care secretele comerciale pot fi mai ușor furate sau obținute ilegal prin alte metode. Acest lucru duce la o alocare inefficientă, în cadrul pieței interne, a capitalurilor destinate inovării cu potențial de stimulare a creșterii din cauza cheltuielilor mai mari cu măsurile de protecție necesare pentru a compensa protecția juridică insuficientă din unele state membre. Aceasta favorizează, de asemenea, activitatea concurenților neloiali care, în urma dobândirii ilegale de secrete comerciale, ar putea să pună în circulație mărfurile rezultate pe piața internă. Diferențele dintre cadrele legislative facilitează, de asemenea, importul de mărfuri din țări terțe în Uniune prin punctele de intrare cu protecție mai scăzută, atunci când conceperea, fabricarea sau comercializarea mărfurilor respective se bazează pe secrete comerciale furate sau obținute ilegal prin alte metode. În ansamblu, aceste diferențe aduc prejudicii bunei funcționări a pieței interne.

- (8) Este oportun să se prevadă norme la nivelul Uniunii pentru a apropia sistemele legislative naționale, astfel încât să se asigure un nivel suficient și comparabil al reparațiilor pe întreaga piață internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial. În acest scop, este important să se stabilească o definiție omogenă a secretului comercial, fără a restrânge domeniul de aplicare a protecției împotriva însușirilor abuzive. O astfel de definiție ar trebui, prin urmare, să fie elaborată astfel încât să includă informațiile comerciale, informațiile tehnologice și know-how-ul atunci când există atât un interes legitim pentru păstrarea confidențialității, cât și o așteptare legitimă de protejare a acestei confidențialități. Prin natura sa, o astfel de definiție ar trebui să excludă informațiile neînsemnate și nu ar trebui să includă cunoștințele și competențele dobândite de către angajați în cursul normal al activității lor și cele care sunt cunoscute sau accesibile persoanelor din cercurile care au de a face, în mod normal, cu tipul de informații în cauză.
- (9) De asemenea, este important să se identifice circumstanțele în care este justificată acordarea de protecție juridică. Din acest motiv, este necesar să se determine comportamentul și practicile care trebuie considerate ca acte de dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a unui secret comercial. Divulgarea de către instituțiile și organismele Uniunii sau de către autoritățile publice naționale a informațiilor legate de afaceri pe care le dețin în temeiul obligațiilor din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁶ sau al altor norme privind accesul la documente, nu ar trebui să fie considerată o divulgare ilegală a unui secret comercial.
- (10) În scopul inovării și pentru a stimula concurența, dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să creeze niciun drept exclusiv asupra know-how-ului sau a informațiilor protejate ca secrete comerciale. Prin urmare, descoperirea independentă a respectivelor informații și a respectivului know-how rămâne posibilă, iar concurenții deținătorului secretului comercial au, de asemenea, libertatea de a reconstitui prin inginerie inversă orice produs achiziționat în mod legal.
- (11) În conformitate cu principiul proporționalității, măsurile și măsurile reparatorii destinate să protejeze secretele comerciale ar trebui să fie adaptate pentru a îndeplini obiectivul bunei funcționări a pieței interne pentru cercetare și inovare, fără a pune în

⁶ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

pericol alte obiective și principii de interes public. În acest sens, măsurile și măsurile reparatorii garantează că autoritățile judecătorești țin seama de valoarea unui secret comercial, de gravitatea comportamentului care duce la dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale, precum și de impactul unui astfel de comportament. De asemenea, trebuie garantat faptul că autoritățile judecătorești competente au libertatea de a evalua interesele părților aflate în litigiu, precum și interesele părților terțe, inclusiv, dacă este cazul, ale consumatorilor.

- (12) Buna funcționare a pieței interne ar fi subminată dacă măsurile și măsurile reparatorii prevăzute ar fi utilizate pentru urmărirea unor scopuri nelegitime, incompatibile cu obiectivele prezentei directive. Prin urmare, este important să se asigure că autoritățile judecătorești au competența de a sancționa comportamentul abuziv al reclamanților care acționează cu rea-credință și depun reclamații vădit neîntemeiate. De asemenea, este important ca măsurile și măsurile reparatorii prevăzute să nu restricționeze libertatea de exprimare și de informare (inclusiv libertatea și pluralismul presei, astfel cum sunt consacrate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene) sau activitățile de denunțare. Prin urmare, protecția secretelor comerciale nu ar trebui să se extindă la cazurile în care divulgarea unui secret comercial servește interesului public în măsura în care scoate la iveală o abatere sau o faptă reprobabilă.
- (13) În interesul securității juridice și având în vedere că se așteaptă ca deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să își exercite obligația de diligență în ceea ce privește păstrarea confidențialității asupra propriilor secrete comerciale valoroase și monitorizarea utilizării acestora, este oportun să se restrângă posibilitatea de a iniția acțiuni pentru protejare secretelor comerciale la o perioadă de timp limitată, care începe să curgă la data la care deținătorii secretului comercial au luat cunoștință sau au avut motive să ia cunoștință de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului lor comercial de către un terț.
- (14) Posibilitatea de a pierde confidențialitatea unui secret comercial pe parcursul procedurilor judiciare îi descurajează adesea pe deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să inițieze o acțiune în justiție pentru a-și apăra secretele comerciale, punând astfel în pericol eficacitatea măsurilor și a măsurilor reparatorii prevăzute. Din acest motiv, este necesar să se stabilească, sub rezerva unor garanții corespunzătoare care să asigure dreptul la un proces echitabil, cerințele specifice care vizează protejarea confidențialității secretului comercial pe parcursul procedurilor judiciare intentate pentru apărarea acestuia. Printre acestea ar trebui să se numere posibilitatea de a limita accesul la probe sau ședințe de judecată sau publicarea doar a elementelor neconfidențiale ale hotărârilor judecătorești. Această protecție ar trebui să se aplice și după încheierea procedurilor judiciare, atât timp cât informațiile care fac obiectul secretului comercial nu țin de domeniul public.
- (15) Dobândirea ilegală a unui secret comercial de către un terț ar putea avea efecte devastatoare asupra deținătorului legitim al acestuia, întrucât, de îndată ce secretul a fost făcut public, este imposibil pentru deținătorul respectiv să revină la situația de dinainte de pierderea secretului comercial. Prin urmare, este esențial să se prevadă măsuri provizorii rapide și accesibile pentru încetarea imediată a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial. Trebuie să se poată solicita o astfel de măsură fără a trebui să se aștepte o decizie pe fondul cauzei, cu respectarea dreptului la apărare și a principiului proporționalității în funcție de caracteristicile cazului respectiv. Pot fi solicitate, de asemenea, garanții la un nivel suficient pentru a acoperi

costurile și prejudiciile cauzate pârâtului de introducerea unei reclamații neîntemeiate, în special atunci când orice întârziere ar putea cauza prejudicii ireparabile deținătorului legitim al secretului comercial.

- (16) Din aceleași motive, este, de asemenea, important să se prevadă măsuri care să împiedice continuarea utilizării sau a divulgării ilegale a unui secret comercial. Pentru ca măsurile de interdicție să fie eficace, durata acestora, atunci când circumstanțele impun o limitare în timp, ar trebui să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial pe care terțul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. În orice caz, nicio măsură de acest tip nu ar trebui să aibă caracter executoriu în cazul în care informațiile vizate inițial de secretul comercial țin de domeniul public din motive care nu pot fi imputate pârâtului.
- (17) Un secret comercial poate fi utilizat ilegal pentru conceperea, fabricarea sau comercializarea unor mărfuri sau a unor componente ale acestora care pot fi puse în circulație pe piața internă, ceea ce ar afecta interesele comerciale ale deținătorului secretului comercial și funcționarea pieței interne. În aceste cazuri și atunci când secretul comercial în cauză are un impact considerabil asupra calității, valorii sau prețului mărfurilor rezultate sau asupra reducerii costurilor, facilitând sau accelerând procesele de fabricare sau de comercializare a acestora, este important ca autoritățile judecătorești să aibă competența necesară pentru a dispune măsurile adecvate cu scopul de a asigura că mărfurile respective nu sunt introduse pe piață sau sunt scoase de pe piață. Având în vedere caracterul mondial al comerțului, este necesar, de asemenea, ca astfel de măsuri să includă interdicția de a importa produsele respective în Uniune sau de a le stoca în scopul distribuirii sau introducerii lor pe piață. Având în vedere principiul proporționalității, măsurile corective nu ar trebui să implice neapărat distrugerea mărfurilor în cazul în care există alte opțiuni viabile, cum ar fi eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor sau scoaterea mărfurilor în afara pieței, de exemplu, prin intermediul unei donații în favoarea organizațiilor caritabile.
- (18) O persoană poate să fi dobândit inițial un secret comercial cu bună-credință și să fi aflat abia ulterior, chiar și prin primirea unei notificări de la deținătorul inițial al secretului comercial, că secretul comercial în cauză provine din surse care îl utilizează sau divulgă în mod ilegal. În aceste situații, pentru a evita ca măsurile corective sau ordonanțele de încetare să cauzeze prejudicii disproporționate persoanei respective, statele membre ar trebui să prevadă, atunci când este cazul, acordarea, ca măsură alternativă, a unei despăgubiri bănești părții prejudiciate, cu condiția ca o astfel de despăgubire să nu depășească valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă respectiva persoană ar fi obținut autorizația de a utiliza secretul comercial în cauză, pentru perioada de timp în care deținătorul inițial al secretului comercial ar fi putut împiedica utilizarea secretului comercial. Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea ilegală a secretului comercial ar constitui o încălcare a dispozițiilor legale, alta decât cea prevăzută în prezenta directivă, sau ar putea să dăuneze consumatorilor, o astfel de utilizare ilegală nu ar trebui să fie permisă.
- (19) Pentru a evita ca o persoană care dobândește, utilizează sau divulgă în mod ilegal un secret comercial, cu bună-știință sau având motive rezonabile pentru a acționa cu bună-știință, să obțină beneficii în urma unui astfel de comportament și pentru a garanta că deținătorul prejudiciat al secretului comercial este plasat, în măsura posibilităților, în poziția în care s-ar fi aflat dacă respectivul comportament nu ar fi avut loc, este necesar să se prevadă o compensație adecvată pentru prejudiciul suferit

în urma comportamentului ilegal. Cuantumul daunelor-interese acordate deținătorului prejudiciat al secretului comercial ar trebui să țină seama de toți factorii corespunzători, cum ar fi pierderea de profit suportată de deținătorul secretului comercial sau profitul necuvenit realizat de contravenient și, dacă este cazul, de orice prejudiciu moral cauzat deținătorului secretului comercial. Ca alternativă, de exemplu, atunci când, având în vedere natura necorporală a secretelor comerciale, este dificil să se determine valoarea prejudiciului suferit în realitate, cuantumul daunelor-interese ar putea fi calculat pe baza unor elemente precum redevențele sau drepturile care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi solicitat o autorizație pentru a utiliza secretul comercial în cauză. Scopul nu este de a introduce o obligație de a prevedea daune-interese punitive, ci de a permite despăgubirea pe criterii obiective, ținând în același timp seama de costurile suportate de deținătorul secretului comercial, cum ar fi cheltuielile de identificare și de cercetare.

- (20) Pentru a crea un efect suplimentar de descurajare a viitoarelor încălcări și pentru a contribui la sensibilizarea publicului în sens larg, este util să se facă publice hotărârile, inclusiv, dacă este cazul, printr-o publicitate de mare amploare a hotărârilor pronunțate în cazurile de dobândire, utilizare și divulgare ilegală a secretelor comerciale, atât timp cât publicitatea nu duce la divulgarea secretului comercial și nu aduce atingere în mod disproporționat vieții private și reputației persoanelor fizice.
- (21) Eficacitatea măsurilor și a măsurilor reparatorii la care pot recurge deținătorii de secrete comerciale ar putea avea de suferit în cazul în care nu sunt respectate hotărârile relevante adoptate de autoritățile judecătorești competente. Din acest motiv, este necesar să se asigure că autoritățile respective au competențele adecvate pentru a impune sancțiuni.
- (22) Pentru a facilita aplicarea uniformă a măsurilor de protecție a secretelor comerciale, trebuie să se prevadă mecanisme de cooperare și schimburi de informații între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisie, pe de altă parte, în special prin crearea unei rețele de corespondenți desemnați de statele membre. În plus, pentru a evalua dacă măsurile își îndeplinesc obiectivul vizat, Comisia, asistată, dacă este cazul, de Observatorul European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, ar trebui să examineze aplicarea prezentei directive și eficacitatea măsurilor luate la nivel național.
- (23) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o bună administrare, accesul la dosar și păstrarea secretului de afaceri, dreptul la reparații efective și la un proces echitabil și dreptul la apărare.
- (24) Este important să se respecte drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal ale oricărei persoane care este implicată într-un litigiu privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale și ale cărei date cu caracter personal sunt prelucrate. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a

Consiliului⁷ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în statele membre în contextul prezentei directive și sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre.

- (25) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței interne prin stabilirea unui nivel suficient și comparabil al reparațiilor pe întreaga piață internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să ia măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (26) Obiectivul prezentei directive nu ar trebui să fie stabilirea de norme armonizate în ceea ce privește cooperarea judiciară, competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială și nici tratarea legislației aplicabile. Alte instrumente ale UE reglementează astfel de aspecte în termeni generali și ar trebui, în principiu, să rămână în egală măsură aplicabile în domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (27) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor din legislația privind concurența, în special articolelor 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Măsurile prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizate pentru restrângerea nejustificată a concurenței, într-un mod care să contravină tratatului.
- (28) Măsurile adoptate pentru protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale nu ar trebui să aducă atingere aplicării oricărei alte legislații pertinente din alte domenii, cum ar fi drepturile de proprietate intelectuală, viața privată, accesul la documente și dreptul contractelor. Cu toate acestea, în cazul în care domeniul de aplicare a Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁸ și domeniul de aplicare a prezentei directive se suprapun, prezenta directivă are prioritate în calitate de *lex specialis*.

⁷ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁸ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L157, 30.4.2004, p.45).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul I

Obiectul și domeniul de aplicare

Articolul 1 *Obiect*

Prezenta directivă stabilește norme privind protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale.

Articolul 2 *Definiții*

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „secrete comerciale” înseamnă informațiile care îndeplinesc toate condițiile următoare:
 - (a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;
 - (b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;
 - (c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;
- (2) „deținătorul secretului comercial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial;
- (3) „contravenient” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal secrete comerciale;
- (4) „mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală” înseamnă mărfurile a căror concepere, calitate, proces de fabricație sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.

Capitolul II

Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

Articolul 3

Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

1. Statele membre se asigură că deținătorii de secrete comerciale au dreptul să solicite măsurile, procedurile și măsurile reparatorii prevăzute în prezenta directivă, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial sau a obține reparații în urma unor astfel de fapte.
2. Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată în mod intenționat sau din neglijență gravă, prin:
 - (a) accesul neautorizat sau fotocopiarea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial;
 - (b) furt;
 - (c) mită;
 - (d) înșelăciune;
 - (e) încălcarea sau incitarea la încălcarea unui acord de confidențialitate sau a oricărei alte obligații de a păstra confidențialitatea;
 - (f) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale.
3. Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită fără consimțământul deținătorului secretului comercial, în mod intenționat sau din neglijență gravă, de o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:
 - (a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal;
 - (b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a păstra confidențialitatea asupra secretului comercial;
 - (c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial.
4. Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a

fost dobândit de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în sensul alineatului (3).

5. Fabricarea, furnizarea sau introducerea pe piață, conștientă și deliberată, a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, precum și importul, exportul sau depozitarea acestor mărfuri în aceste scopuri este considerată o utilizare ilegală a secretului comercial.

Articolul 4

Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale

1. Dobândirea de secrete comerciale este considerată legală în cazul în care acestea sunt obținute prin oricare dintre următoarele mijloace:
 - (a) descoperirea sau crearea independentă;
 - (b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile;
 - (c) exercitarea dreptului reprezentanților lucrătorilor la informare și la consultare în conformitate cu legislația și/sau practicile de la nivelul Uniunii și de la nivel național;
 - (d) orice alte practici care, în condițiile date, sunt conforme cu practicile comerciale loiale.
2. Statele membre se asigură că nu se acordă niciun drept de solicitare a măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii prevăzute de prezenta directivă în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) pentru exercitarea legitimă a dreptului la libertatea de exprimare și de informare;
 - (b) în scopul de a scoate la iveală o abatere, o faptă reprobabilă sau o activitate ilegală a reclamantului, cu condiția ca presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial să fi fost necesară pentru o astfel de dezvăluire și ca pârâtul să fi acționat în interes public;
 - (c) secretul comercial a fost divulgat de către lucrători reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime a funcțiilor lor de reprezentare;
 - (d) în scopul îndeplinirii unei obligații necontractuale;
 - (e) în scopul protejării unui interes legitim.

Capitolul III

Măsuri, proceduri și măsuri reparatorii

SECȚIUNEA 1 DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 5 Obligația generală

1. Statele membre prevăd măsurile, procedurile și măsurile reparatorii necesare pentru a asigura disponibilitatea unor reparații în fața instanțelor civile împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale.
2. Aceste măsuri, proceduri și măsuri reparatorii:
 - (a) sunt corecte și echitabile;
 - (b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate;
 - (c) sunt eficace și au un efect disuasiv.

Articolul 6 Proporționalitate și abuz de procedură

1. Statele membre se asigură că măsurile, procedurile și măsurile reparatorii prevăzute în conformitate cu prezenta directivă sunt aplicate de autoritățile judecătorești competente într-un mod care:
 - (a) este proporțional;
 - (b) evită crearea de obstacole în calea comerțului legitim pe piața internă;
 - (c) prevede garanții împotriva utilizării lor abuzive.
2. Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile judecătorești competente stabilesc că o reclamație privind dobândirea, divulgarea sau utilizarea ilegală a unui secret comercial este vădit neîntemeiată și reclamantul este găsit vinovat de inițierea unor proceduri judiciare cu rea credință în scopul de a întârzia sau de a restricționa în mod neloial accesul pârâtului pe piață ori de a-l intimida sau hărțui pe pârât prin orice alte mijloace, autoritățile judecătorești competente sunt abilitate să adopte următoarele măsuri:
 - (a) să impună sancțiuni împotriva reclamantului;

- (b) să dispună difuzarea informațiilor cu privire la hotărârea luată în conformitate cu articolul 14.

Măsurile menționate la primul paragraf se aplică fără a aduce atingere posibilității pârâtului de a solicita daune-interese, în cazul în care legislația Uniunii sau legislația națională permit acest lucru.

Articolul 7 *Termenul de prescripție*

Statele membre se asigură că acțiunile în aplicarea măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii prevăzute în prezenta directivă pot fi intentate în termen de cel puțin un an, dar nu mai mult de doi ani de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau a avut motive să ia cunoștință de ultima faptă care a condus la acțiunea respectivă.

Articolul 8 *Păstrarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor judiciare*

1. Statele membre se asigură că părțile, reprezentanții lor legali, funcționarii judiciari, martorii, experții și orice alte persoane care participă la procedurile judiciare legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial sau care au acces la documente care sunt parte integrantă din aceste proceduri judiciare nu au voie să folosească sau să divulge secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale de care au luat cunoștință în urma acestei participări sau a acestui acces.

Obligația la care se face referire la primul paragraf încetează să existe în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) atunci când se constată, în cursul procedurilor, că presupusul secret comercial nu îndeplinește cerințele stabilite la articolul 2 punctul (1);
 - (b) atunci când informațiile în cauză devin, în timp, general cunoscute sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă în mod normal de acest tip de informații.
2. Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile judecătorești competente au posibilitatea, pe baza unei cereri justificate înaintate în mod corespunzător de către una dintre părți, să ia măsurile specifice necesare pentru a păstra confidențialitatea oricăror secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale utilizate sau menționate în cursul procedurii judiciare legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial.

Măsurile menționate la primul paragraf includ cel puțin posibilitatea:

- (a) de a restricționa, integral sau parțial, accesul la orice document care conține secrete comerciale și care a fost prezentat de părți sau terți;
- (b) de a restricționa accesul la ședințele de judecată, atunci când secretele comerciale pot fi divulgate, precum și la înregistrările sau transcrierile aferente acestora. În circumstanțe excepționale și pe baza unor justificări

corespunzătoare, autoritățile judecătorești competente pot restricționa accesul părților la ședințele de judecată și pot dispune desfășurarea ședințelor de judecată numai în prezența reprezentanților legali ai părților și a experților autorizați, sub rezerva obligației de confidențialitate menționate la alineatul (1);

- (c) de a pune la dispoziție o versiune neconfidențială a oricărei hotărâri judecătorești, din care au fost eliminate pasajele conținând secrete comerciale.

În cazul în care, având în vedere necesitatea de a proteja un secret comercial sau un presupus secret comercial și în conformitate cu dispozițiile prezentului alineat paragraful al doilea litera (a), autoritatea judecătorească competentă decide că probele aflate în mod legal sub controlul unei părți nu trebuie să fie divulgate celeilalte părți, și în cazul în care aceste probe sunt importante pentru rezultatul litigiului, autoritatea judecătorească poate autoriza, totuși, divulgarea respectivelor informații către reprezentanții legali ai celeilalte părți și, după caz, către experții autorizați, sub rezerva obligației de confidențialitate menționate la alineatul (1).

- 3. Atunci când se adoptă o decizie privind aprobarea sau respingerea cererii menționate la alineatul (2) și se evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judecătorești competente iau în considerare interesele legitime ale părților și, după caz, ale terților, precum și orice eventuale prejudicii cauzate oricăreia dintre părți și, după caz, terților, care rezultă din aprobarea sau respingerea unei astfel de cereri.
- 4. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

SECȚIUNEA 2

MĂSURI PROVIZORII ȘI ASIGURĂTORII

Articolul 9

Măsuri provizorii și asigurătorii

- 1. Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, oricare dintre următoarele măsuri provizorii și asigurătorii împotriva presupusului contravenient:
 - (a) încetarea sau, după caz, interzicerea cu titlu provizoriu a utilizării sau a divulgării secretului comercial;
 - (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală ori de a importa sau a depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;
 - (c) confiscarea sau livrarea mărfurilor suspectate de încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv a mărfurilor importate, astfel încât să se împiedice intrarea sau circulația acestora pe piață.
- 2. Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești pot dispune ca orice continuare a presupusei dobândiri, utilizări sau divulgări ilegale a unui secret

comercial să facă obiectul constituirii de garanții destinate să asigure despăgubirea deținătorului secretului comercial.

Articolul 10
Condiții de aplicare și garanții

1. Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente au competența, în ceea ce privește măsurile menționate la articolul 9, de a cere reclamantului să furnizeze probe care pot fi considerate, în mod rezonabil, disponibile pentru a se convinge că secretul comercial există, că reclamantul este deținătorul legitim al secretului comercial și că secretul comercial a fost dobândit în mod ilegal, că secretul comercial este utilizat sau divulgat ilegal sau că o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretelor comerciale este iminentă.
2. Statele membre se asigură că, în decizia privind aprobarea sau respingerea cererii și în evaluarea proporționalității acesteia, autoritățile judecătorești competente iau în calcul valoarea secretului comercial, măsurile luate în vederea protejării secretului comercial, comportamentul pârâtului în dobândirea, divulgarea sau utilizarea secretului comercial, impactul divulgării sau utilizării ilegale a secretului comercial, interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților, a intereselor legitime ale terților, a interesului public și a protejării drepturilor fundamentale, inclusiv asupra libertății de exprimare și de informare.
3. Statele membre se asigură că măsurile provizorii menționate la articolul 9 sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă:
 - (a) reclamantul nu a introdus o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judecătorești competente, într-un termen rezonabil care este stabilit de către autoritatea judecătorească ce dispune măsurile atunci când legislația statului membru permite acest lucru sau, dacă nu se stabilește un astfel de termen, într-un termen care nu depășește 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, luându-se în considerare termenul mai lung;
 - (b) între timp, informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 2 punctul (1), din motive care nu pot fi imputate pârâtului.
4. Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot condiționa măsurile provizorii menționate la articolul 9 de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât și, dacă este cazul, de către oricare altă persoană afectată de măsurile respective.
5. În cazurile în care măsurile provizorii sunt revocate în temeiul alineatului (3) litera (a), atunci când încetează să se mai aplice în urma oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori atunci când se constată ulterior că nu a avut loc o dobândire, divulgare sau utilizare ilegală a secretului comercial sau o amenințare de producere a unor astfel de comportamente, autoritățile judecătorești competente sunt autorizate să dispună ca reclamantul, la cererea pârâtului sau a terțului prejudiciat, să acorde pârâtului sau terțului prejudiciat o despăgubire corespunzătoare pentru orice prejudiciu provocat de măsurile respective.

SECȚIUNEA 3

MĂSURI CARE REZULTĂ DINTR-O HOTĂRÂRE PE FOND

Articolul 11

Ordonanțe de încetare și măsuri corective

1. Statele membre se asigură că, atunci când se pronunță o hotărâre judecătorească de constatare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, autoritățile judecătorești competente, la cererea reclamantului, pot dispune împotriva pârâtului:
 - (a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial;
 - (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală ori de a importa sau a depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;
 - (c) adoptarea măsurilor corective corespunzătoare cu privire la mărfurile care încalcă drepturile de proprietate intelectuală.
2. Printre măsurile corective menționate la alineatul (1) litera (c) se numără:
 - (a) o declarație de încălcare;
 - (b) retragerea de pe piață a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală;
 - (c) eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor;
 - (d) distrugerea mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală sau, după caz, retragerea lor de pe piață, cu condiția ca o astfel de acțiune să nu aducă atingere protecției secretului comercial în cauză;
 - (e) distrugerea parțială sau totală a oricărui document, obiect, material, substanță sau fișier electronic care conține secretul comercial sau pune în aplicare secretul comercial sau, după caz, predarea integrală sau parțială a respectivelor documente, obiecte, materiale, substanțe și fișiere electronice către deținătorul secretului comercial.
3. Statele membre se asigură că, atunci când dispun retragerea de pe piață a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești pot dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, ca mărfurile respective să fie predate deținătorului sau organizațiilor caritabile, în condiții care trebuie să fie stabilite de către autoritățile judecătorești pentru a se garanta faptul că mărfurile în cauză nu vor intra din nou pe piață.

Autoritățile judecătorești dispun ca măsurile respective să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru a nu pronunța o dispoziție în acest sens. Măsurile nu trebuie să aducă atingere

daunelor-interese care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

Articolul 12

Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative

1. Statele membre se asigură că, în decizia privind aprobarea sau respingerea ordonanțelor de încetare și a măsurilor corective prevăzute la articolul 11 și în evaluarea proporționalității acestora, autoritățile judecătorești competente iau în calcul valoarea secretului comercial, măsurile luate în vederea protejării secretului comercial, comportamentul pârâtului în dobândirea, divulgarea sau utilizarea secretului comercial, impactul divulgării sau utilizării ilegale a secretului comercial, interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților, a intereselor legitime ale terților, a interesului public și a protejării drepturilor fundamentale, inclusiv asupra libertății de exprimare și de informare.

Atunci când autoritățile competente limitează durata măsurii menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (a), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care contravenientul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, divulgării sau utilizării ilegale a secretului comercial.

2. Statele membre se asigură ca măsurile menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (a) sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă, între timp, informațiile în cauză nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2 punctul (1) din motive care nu pot fi imputate pârâtului.
3. La cererea persoanelor pasibile a face obiectul măsurilor prevăzute la articolul 11, statele membre se asigură că autoritatea judecătorească competentă poate dispune plata unor despăgubiri bănești pentru partea prejudiciată în locul aplicării măsurilor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) persoana în cauză a luat cunoștință de secretul comercial cu bună-credință și îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (4);
 - (b) executarea măsurilor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză;
 - (c) despăgubirea bănească a părții prejudiciate pare satisfăcătoare în mod rezonabil.

Atunci când se dispune despăgubirea bănească în locul ordonanței menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (a), această despăgubire bănească nu depășește cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.

Articolul 13
Daune-interese

1. La cererea părții prejudiciate, statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente dispun ca contravenientul care știa sau ar fi trebuit să știe că se implică în dobândirea, divulgarea sau utilizarea ilegală a unui secret comercial, să plătească deținătorului secretului comercial daune-interese proporționale cu prejudiciul suferit în realizate.
2. În stabilirea daunelor-interese, autoritățile judecătorești competente iau în considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra părții lezate, inclusiv pierderile de profit ale acesteia, beneficiile necuvenite realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial.

Cu toate acestea, autoritățile judecătorești competente pot stabili, de asemenea, în cazuri adecvate, o valoare forfetară pentru daunele-interese pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă contravenientul ar fi solicitat autorizarea de a utiliza secretul comercial în cauză.

Articolul 14
Publicarea hotărârilor judecătorești

1. Statele membre se asigură că, pe parcursul procedurilor judiciare inițiate pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial, autoritățile judecătorești pot dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv publicarea integrală sau parțială a acesteia.
2. Orice măsură prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol trebuie să păstreze confidențialitatea secretelor comerciale, astfel cum se prevede la articolul 8.
3. Atunci când decid cu privire la dispunerea măsurii de publicare și evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judecătorești competente iau în considerare eventualul prejudiciu pe care măsura l-ar putea avea asupra vieții private și asupra reputației contravenientului, ori de câte ori contravenientul este o persoană fizică, precum și valoarea secretului comercial, comportamentul contravenientului în contextul dobândirii, divulgării sau utilizării secretului comercial, impactul divulgării sau utilizării ilegale a secretului comercial și probabilitatea unei noi utilizări sau divulgări ilegale a secretului comercial de către contravenient.

Capitolul IV

Sancțiuni, raportare și dispoziții finale

Articolul 15

Sancțiuni pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă

Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot impune sancțiuni părților, reprezentanților legali ai acestora și oricărei alte persoane care nu se conformează sau refuză să se conformeze oricărei măsuri adoptate în temeiul articolelor 8, 9 și 11.

Sancțiunile prevăzute includ posibilitatea de a impune plata unor daune cominatorii în caz de nerespectare a unei măsuri adoptate în temeiul articolelor 9 și 11.

Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente și proporționale și să aibă un efect disuasiv.

Articolul 16

Schimb de informații și corespondenți

În scopul promovării cooperării, inclusiv a schimbului de informații între statele membre și între statele membre și Comisie, fiecare stat membru desemnează unul sau mai mulți corespondenți naționali responsabili de toate întrebările privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta directivă. Fiecare stat membru transmite celorlalte state membre și Comisiei coordonatele corespondentului național (corespondenților naționali).

Articolul 17

Rapoarte

1. Până la data de XX.XX.20XX [trei ani de la încheierea perioadei de transpunere], Agenția Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale, în cadrul activităților Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, pregătește un raport inițial privind tendințele în materie de litigii legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale, în temeiul prezentei directive.
2. Până la data de XX.XX.20XX [patru ani de la încheierea perioadei de transpunere], Comisia elaborează un raport intermediar privind aplicarea prezentei directive, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului. Acest raport ia în considerare în mod corespunzător raportul întocmit de Observatorul European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală.
3. Până la data de XX.XX.20XX [opt ani de la încheierea perioadei de transpunere], Comisia realizează o evaluare a efectelor prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 18
Transpunere

1. Statele membre adoptă, până la XX.XX.20XX [24 de luni de la data adoptării prezentei directive] cel mai târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 20
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele